

Ocupacions

À

Fa uns dies, anant al nostre Ajuntament a fer un tràmit personal vaig ensopegar, al vestíbul de la casa gran, amb una ocupació/asseguda de diversos membres de la plataforma d'afectats per la hipoteca (PAHC), fàcilment identificables perquè portaven posat un cridaner pitet de color verd. No hi vaig dedicar gaire atenció perquè anava per feina i l'endemà, a través de la premsa, em vaig assabentar que es tractava de demanar allotjament per a dues persones sense llar ni ingressos. Sembla que finalment la cosa es va reconduir donant-los acolliment temporal a l'Alberg. Pel que vaig llegir, inicialment se'ls oferia anar a uns centres especialitzats de fora de Manresa. Val a dir que no entenc això quina importància tenia per a ells, ja que si no tenen arrelament familiar a la nostra ciutat ni ofici ni benefici, com vulgarment es diu, tant els hauria de fer anar a un altre lloc sempre que fos digne, és clar. A banda que, en qualsevol cas, la solució és temporal. Però deixem-ho així. Suposo que la gent que dirigeix a la PAHC local els devia agradar tenir-hi protagonisme. Res a dir!

Però més enllà d'aquesta casuística particular, la veritat és que em sembla que tot aquest tema el tenim força desendreçat. Per una banda s'hi observa una certa descoordinació a nivell de serveis socials, ja que s'han d'activar solucions diligents i, per altra banda, no em sembla tampoc correcte que cada vegada que hi ha un problema d'aquest tipus calgui muntar el ?número?. Crec que a aquestes alçades, caldria tenir ben activats uns protocols d'actuació ràpids i disposar d'uns espais aptes per rebre gent vulnerable. També penso que el marge d'actuació municipal és molt feble. La gran quantitat de pisos desocupats que hi ha no es poden utilitzar. És injust que s'ajudés la banca i que aquesta encara retengui els actius immobiliaris, quan el més normal hauria estat, penso, recuperar-los per fer-ne habitatges socials, atès que entre tots els hem acabat pagant directament o indirectament. A banda que tampoc no entenc quin sentit té fer fora una persona que no pot pagar la hipoteca per deixar seguidament el pis buit una llarguíssima temporada perquè tampoc no hi ha mercat de compra. No tindria més sentit deixar-hi l'estadant mentre es busca una solució i no hi ha ningú que el vulgui comprar per viure-hi?

Sigui com sigui, crec que com a societat hem de reflexionar seriosament sobre com hem d'encarar aquest trist panorama. Ampliant indefinidament els pressupostos socials de les nostres administracions públiques no arreglem a la llarga res. No podem caure en el discurs bonista de dedicar la major part dels diners disponibles (que són pocs perquè les nostres petites i mitjanes empreses, que són les que aguanten el festival, estan molt escanyades i les grans multinacionals cotitzen en paradisos fiscals) a aquests temes. Convé dedicar recursos a crear infraestructures que facin un país competitiu, com també a la formació, i donar facilitats i incentius a l'emprenedoria.

Cal més feina i menys subsidis. Pensem-hi!

